

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2833/2020
02.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Шмигић адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Путеви Србије“ са седиштем у Београду, кога заступа Ивана Марковић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2606/19 од 15.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2606/19 од 15.01.2020. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 609/16 од 04.03.2019. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 609/16 од 04.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено је као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца број .. од 30.12.2008. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад у радни однос на радно место инкасанта. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 339.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2606/19 од 15.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 609/16 од 04.03.2019. године. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и

18/2020 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд оценио је да је ревизија туженог основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време и обављао је послове инкасанта на наплатној станици „Београд“, на основу уговора о раду број .. од 21.07.2008. године. Оспореним решењем туженог број .. од 30.12.2008. године, донетим с позивом на одредбу члана 179. тачка 2. Закона о раду, тужиоцу је отказан уговор о раду због учињених повреда радне обавезе, и то: вршења наплате путарине по наплатној картици у затвореном систему наплате супротно прописаној процедури рада и дужностима инкасанта из Правилника о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, утврђене чланом 12. став 12.4 алинеја 3. уговора о раду; неиздавања или неправилног издавања признанице учеснику у саобраћају или непоништавања односно неправилног поништавања признанице коју учесник у саобраћају није узео, утврђене чланом 12. став 12.4 алинеја 1. уговора о раду и присвајања имовине предузећа или средстава рада, утврђене чланом 12. став 12.3 тачка 2. алинеја 6. уговора о раду. Према образложењу оспореног решења, шеф одсека видео надзора је 10.12.2008. године поднео пријаву .. којом је тужиоцу стављено на терет да је извршио наведене повреде радне обавезе, па је на основу свих битних околности, извештаја референта видео надзора, утврђено да се у радњама запосленог стичу повреде радне обавезе из тачке 1. тог решења, јер је радећи на наплати путарине као одговорно лице – инкасанта на наплатној станици „Београд“, дана 15.08.2008 године, 17.08.2008. године и 21.08.2008. године, тражио и наплаћивао путарину супротно ценовнику, да се задуживао правом ценом (за ту категорију возила и релацију), а наплаћивао већу цену, да је разлику цене задржао за себе, у неким случајевима није уопште издавао рачуне а новац од наплате путарине је у више наврата стављао у џеп од панталона. Пре доношења оспореног решења, тужилац је решењем туженог број .. од 15.12.2008. године удаљен са рада у трајању до три месеца почев од 16.12.2008. године, а такође је и писменим путем упозорен на постојање разлога за престанак радног односа упозорењем .. од 12.12.2008. године, на које се није писмено изјаснио. Из путарине за инострана возила од 27.04.2007 године, утврђено је да је за возила VI категорије на релацији Ниш – Београд, путарина износила 13 евра, док је од 07.07.2008. године путарина за инострана возила VI категорије на релацији Ниш – Београд износила 1.020,00 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, поништили оспорено решење о отказу уговора о раду и обавезали туженог да тужиоца врати на рад на радно место инкасанта на наплатној станици, оценивши да тужени није доказао да је тужилац учинио повреде радне обавезе које су му стављене на терет с обзиром да се на основу приложених видео снимака није могло јасно и недвосмислено закључити да је тужилац дана 15.08.2008. године, 17.08.2008. године и 21.08.2008. године учинио повреде радне обавезе које су му стављене на терет.

По оцени Врховног касационог суда основано се у ревизији указује да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено.

Чланом 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и

потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

У конкретном случају, тужиоцу – запосленом код туженог на пословима инкасанта на наплатној станици Београд, оспореним решењем туженог отказан је уговор о раду, сагласно члану 179. тачка 2 Закона о раду, због учињених повреда радних обавеза прописаних Правилником о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта број .. од 14.03.2008. године. Овим Правилником је прописана процедура рада и обавезе инкасанта приликом наплате путарине. Тужиоцу је стављено на терет да је радећи на наплати путарине као одговорно лице – инкасанта вршио наплату путарине супротно прописаној процедури и дужностима из Правилника, односно да је дана 15.08.2008. године, 17.08.2008. године и 21.08.2008. године, у више стотина случајева, тражио и наплаћивао путарину супротно ценовнику, да се задуживао правом ценом, а наплаћивао већу цену и ту разлику у цени задржавао за себе и да у неким случајевима уопште није издавао рачуне већ је новац од наплате путарине стављао у џеп од панталона. Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев и поништили као незаконито решење о отказу уговора о раду сматрајући да тужени није доказао да је тужилац учинио повреде радне обавезе које су му стављене на терет, с обзиром да је приликом прегледа видео записа са ЦД туженог у присуству техничког лица туженог утврђено да на видео запису нема спорних ситуација са описаним повредама радне обавезе од стране тужиоца за означене дане (15.08.2008. године, 17.08.2008. године и 21.08.2008. године).

Међутим, у свом исказу тужилац саслушан у својству странке на рочишту одржаном 09.06.2017. године указује да је приликом наплате путарине учесницима у саобраћају тражио већи износ путарине од прописане (15 евра уместо 13 евра) јер им је тако сугерисано од стране шефова - да због већих гужви у јулу и августу и непрегледних колона страних држављана траже „следећи округли износ“, рецимо 10 евра уколико је путарина мања од 10 евра, односно 15 евра уколико је путарина мања од 15 евра, а како се не би догодило да се у свим зауставним тракама на наплатној рампи стварају непрегледне колоне од неколико километара што би довело до блокаде аутопута, до немогућности да прође возило хитне помоћи, полиција, ватрогасци, а која околност није цењена од стране нижестепених судова приликом одлучивања.

С тога се, за сада не може прихватити као правилан закључак нижестепених судова да су у конкретном случају испуњени услови за поништај решења о отказу уговора о раду, с обзиром да су судови пропустили да цене одлучну чињеницу од које зависи основаност тужбеног захтева – да ли је тужилац у свом раду поступао у складу са одредбама Правилника односно да ли је учесницима у саобраћају наплаћивао већи износ путарине од прописаног.

На основу изложеног, одлуке нижестепених судова су укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Истовремено је укинута и одлука о трошковима парничног поступка, јер иста зависи од исхода спора.

У поновном поступку, потребно је да првостепени суд чињенично стање у потпуности и правилно утврди разјашњењем чињеница о томе да ли постоје повреде радних дужности учињених од стране тужиоца које су му оспореним решењем стављене на терет, да ли је те повреде учинио својом кривицом или то није био случај, након чега ће правилном применом материјалног права о законитости побијаног решења о отказу уговора о раду донети нову и на закону засновану одлуку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**